

[Undervisningsministeren.]

her fremhæve, at miljøministeren vil lægge stor vægt på at inddrage de lokale myndigheder m. v. i sagsbehandlingen, der normalt har kompetence i medfør af de nævnte love.

For så vidt angår lovforslagets område skal jeg fremhæve, at den nye lov er mere omfattende end de gældende regler — den omfatter således også brydning af uran, idet der her skønnes at foreligge grunde til sikkerhedsmæssig prøvelse og kontrol. Dette synspunkt har iøvrigt også medført, at lovforslaget som noget nyt udtrykkeligt omfatter transport af nukleart brændsel og radioaktive produkter.

En tilladelse til at anlægge et atomkraft-anlæg vil kun kunne gives til en ansøger, der på forhånd har opnået eneretsbevilling i henhold til el-forsyningsloven — jeg henviser til det af regeringen nu genfremsatte lovforslag herom — og det er således sikret, at de energipolitiske forhold, der henhører under handelsministeren, inddrages i grundlaget for folketingets beslutning om etablering af atomkraftanlæg.

Med dette lovforslag har regeringen ønsket at tilvejebringe klare og betryggende procedureregler for behandlingen af ansøgninger om etablering og drift af disse anlæg, hvor sikkerhedsmæssige og miljømæssige synspunkter naturligvis må indgå med meget stor vægt i beslutningsfasen. Hverken lovens ord eller mine bemærkninger her kan give entydige anvisninger på, hvorledes de enkelte problemer kan eller skal løses — eller for den sags skyld hvilke problemer der skal behandles. Den løbende debat om atomkraftværker her og i udlandet viser, at vægten stadig skifter mellem debattens emner, og at nye momenter ofte med rette inddrages. Så meget turde dog stå fast — og det er regeringens udgangspunkt — at atomkraftværker kun må bygges i Danmark, hvis den dertil knyttede risiko for befolkningen og virkning på miljøet er tilfredsstillende mindre, end hvad der gælder for anden teknologi. Det bør i denne forbindelse erindres, at elværkerne har oplyst, at de kun ønsker at købe kraftværker af en type, der er blevet grundigt sikkerhedsundersøgt og vurderet i udlandet, og for hvilke en betydelig mængde driftserfaringer er tilgængelige. Den sikkerhedsvurdering, som skal udøves af atomenergikommissionen, sundhedsstyrelsen og

disse styrelser uafhængige, rådgivende udvalg, det såkaldte Gomard-udvalg, vil sikre, at de reaktorer, der eventuelt skal bygges her i landet, vil blive underkastet sikkerhedsnormer, som ikke er mindre strenge end dem, der gælder i udlandet.

Ikke mindst anvendelse af atomkraft som energikilde i den danske samfundshusholdning har rejst en række spørgsmål og givet anledning til debat; det vil kun være naturligt, om denne debat på et sagligt grundlag fortsætter både her i tinget og i befolkningen. Jeg minder om, at der med nedsættelsen i efteråret 1974 af energioplysningsudvalget under handelsministeriet er taget initiativ til at få gennemført en bredt anlagt oplysningsvirksomhed med sigte på at orientere om de energipolitiske problemer, det danske samfund står over for, og herunder også de problemer, der knytter sig til el-fremstilling med kernebrændsel.

Det er regeringens ønske, at der på grundlag af de drøftelser, det fremsatte lovforslag vil give anledning til, og i samklang med resultatet af den nævnte oplysningskampagne i befolkningen vil kunne skabes et klart, fælles grundlag for en beslutning om eventuel anvendelse af atomkraft i Danmark.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Statsministeren (*Anker Jørgensen*):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen*.

Dagspressens Finansieringsinstitut er oprettet i 1970 af danske dagblade, der dækker ca. 85 pct. af dagspressens papirforbrug, med det formål at yde støtte til produktivitetsforbedringer og dermed bistå dagbladene i deres bestræbelser for at forbedre deres overlevelsessevne på længere sigt. Oprettelsen af et finansieringsinstitut blev foreslået i betænkningen af 1969: „Dagspressen og samfundet“, afgivet af et af regeringen i 1967 nedsat udvalg om dagspressens problemer. Ved loven fra 1970 om økonomisk bistand til finansieringsinstituttet blev statsministeren bemyndiget til at yde garanti på indtil 30 mill. kr. for kautionsforpligtelser, der indgås af instituttet i forbindelse med produktivitsfremmende investeringer i dags-